

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Eneret til fotografiske Arbejder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 684 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1901).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Udvalget er enigt i at tiltræde den Tanke, hvorpaa Lovforslaget hviler. Først ved denne Lejlighed er der Tale om at gøre det muligt at udvide Retsbeskyttelsen for fotografiske Arbejder til andre end danske. Til den Anledning, der er givet til en saadan Udvidelse ved den i Berlin gennemsete Bernerkonvention, har Regeringen knyttet en Revision og Forbedring af den Beskyttelse, som er givet for fotografiske Arbejder ved Loven af 1865, og Udvalget er enigt i at anerkende, at man ikke bør indskrænke sig til ved denne Lejlighed at gøre det muligt at udvide Retsbeskyttelsen til fremmede fotografiske Arbejder, men at man i det hele bør søge at forbedre og forøge den Retsbeskyttelse, som ved Loven af 1865 er givet fotografiske Arbejder.

Udvalget er fremdeles i det store og hele enigt om Lovforslagets Enkeltheder, kun paa et enkelt Punkt, nemlig det vigtige Punkt, som angaar Varigheden af Retsbeskyttelsen, har Udvalget fraveget Lovforslaget. Lovforslaget gik ud paa, at Retsbeskyttelsen skulde gives Frembringeren af det fotografiske Arbejde indtil hans Død og 15 Aar efter hans Død. Derfor talte baade Hensynet til, at den norske Lov var gaaet den Vej, og Hensynet til, at det, saa vidt vi have kunnet se og senere have faaet oplyst ved et Andragende, der vil blive trykt som Bilag, og som Udvalget har modtaget fra fotografisk Forening, ogsaa var noget, som havde Tilslutning i Fotografernes Kreds. Men det, som væsentlig har foranlediget Udvalget til at fravige denne Bestemmelse, er Hensynet til, at man derved vilde stille sig ganske forskelligt fra det Princip, som er nedlagt i Loven af 1865, og som gik ud paa en Beskyttelse for et bestemt Aaremaal. Det viser sig ogsaa, at den internationale Lov-

givning paa dette Omraade endnn er meget famlende, der er overordentlig stor Forskel med Hensyn til den Maade, hvorpaa Retsbeskyttelsens Varighed bestemmes. Bortset fra de romanske Lande, som stille Fotograferne ganske lige med Kunstnerne og derfor give dem Beskyttelse indtil 50 Aar efter Døden, er der ellers i Verden meget stor Uensartethed til Stede paa dette Omraade. Under disse Omstændigheder mene vi at være paa den sikreste Grund, naar vi indtil videre fastholde den danske Lovgivnings Princip, som indskrænker Beskyttelsens Varighed til et bestemt Aaremaal, dog saaledes, at dette Aaremaal væsentlig forøges, saaledes som det er sket ved vort Ændringsforslag, nemlig fra de 5 Aar, som gælde ifølge Lov af 1865, til 15 Aar. Det er for saa vidt hele Udvalget enigt om.

Et enkelt Medlem (Trier) har dog ment at burde fastholde Regeringsforslagets Tanke med Hensyn til de Fotografier, som tages efter Kunstværker. Der er jo i Loven af 1865 skelnet mellem de to Retninger af Fotografier, som beskyttes, nemlig dels de Fotografier, som tages efter Naturen, og dels de Fotografier, som tages efter Kunstværker, og hvor man ikke er udelukket fra Fotograferingen ved nogens Eneret. Nu mener altsaa det ærede Medlem at burde fastholde Regeringsforslaget med Hensyn til de Fotografier, som tages efter Kunstværker, i Modsætning til de andre nævnte. Udvalgets Flertal har ikke ment at burde tiltræde denne Sondring, fordi den rimelige Grund dertil jo skulde være, at der hyppigt vil være nedlagt et mere kunstnerisk Arbejde i de Fotografier, som tages efter Kunstværker, men vi dog mene, at denne Sondring beror saa meget paa de givne Omstændigheder i det enkelte Tilfælde, at den ikke egner sig til at være Grundlaget for en meget stor Forskel i Retsbeskyttelsens Varighed. Det mene vi saa meget mindre bør være Tilfældet, som ingen anden Lovgivning har en saadan Sondring, hverken de Lovgiveringer, der betragte Fotografierne som Kunstværker, og derfor stille dem alle under den fælles store Retsbeskyttelse, eller de Landes Lovgiveringer, som gaar ud paa at gøre en Forskel i den Henseende, men dog stille alle Fotografier efter Natur og Kunstværker ens. Vi mene derfor, at denne hidtil ukendte Sondring ikke bør indføres nu, men at vi maa blive ved det bestaaende, at Varigheden for Retsbeskyttelsen er fælles for alle Fotografier.

Om alle de øvrige Ændringsforslag er